

[Aksel Larsen.]

Må jeg dernæst gå over til spørgsmålet om mødet i Rom og sige, som udenrigsministeren forventer det, at talerne fra hans og fra andre vestlige udenrigsministres side — ved „vestlige“ forstås kapitalistiske stater — i Paris om afrustning og nedrustning og om fred harmonerer dårligt med den omstændighed, at de samme udenrigsministre midt under FN's møde fik travlt med at flyve til Rom for at lægge råd op om, hvordan man kunne forøge oprustningen i deres lande ganske betydeligt. Ministeren siger om mødet i Rom, at det var nærmest et rutinemøde. Når møder holdes så ofte, sagde han, er det klart, at man ikke kan forvente sensationer efter hvert rådmøde. Det ved jeg nu ikke. Rådsmødet i Ottawa gav dog en vis sensation, bl. a. den, at Danmarks udenrigsminister skyndte sig at frafalde sit herhjemme deklarerede standpunkt: at han ville modsætte sig Grækenlands og Tyrkiets optagelse i Atlantpagten. Og mødet i Rom har også bragt en sensation. Det har jo bragt os ind i den situation, hvori vi nu befinder os, og hvor der er givet direktiv, eller skal vi henholde os til den ministerielle terminologi og sige: fremsat henstilling og forslag om en væsentlig forøgelse af de europæiske Atlantpagtlandes oprustning, ikke mindst af Danmarks oprustning.

Beretningen om mødet i Rom var relativt udførlig, men det er synd at sige, at den var overvældende indholdsrig. Navnlig blev der i beretningen praktisk talt ikke sagt noget om den opsigtsvækkende tale, der blev holdt af overgeneral Eisenhower, som dog vistnok var grundlag for forhandlingerne i Rom. Nu kommer ministeren her og siger, at rygterne om, at man i Rom skulle have besluttet, at Danmark skulle fordoble sit forsvarsberedskab, eller at Danmark og Norge tilsammen skulle have tre divisioner mere, har ikke noget på sig, der foreligger aldeles ikke nogen sådan ordre fra Rom. Jeg beklager meget, men jeg står her med „Berlingske Tidende“ for den 27. november 1951 — „Berlingske Tidende“ er vel det konservative hovedorgan her i landet, og det er et blad, som udenrigsministeren personlig er nær knyttet til —, og her i „Berlingske Tidende“ findes der på forsiden et stort referat af general Eisenhowers og general Grunthers taler i Rom, og korrespondenten — det er Terkel M. Terkelsen — sammenfatter general Eisenhowers krav eller ønsker i følgende punkter, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„1. Det er nødvendigt at inddrage Tyskland i det vesteuropæiske forsvar, enten

gennem Europahæren eller på anden måde.

2. Det er nødvendigt at styrke det øjeblikkelige beredskab således, at hvert land har en tilstrækkelig beredskabsstyrke til at afværge det første stød. For Danmarks vedkommende må man her regne med en fuldt uddannet division. Det vides, at general Grunther tillægger de nordiske landes forsvar stor betydning.

3. De økonomiske problemer er gledet i baggrunden, idet Harrimankomiteen, den såkaldte Temporary Council Committee, TCC, endnu ikke har gennemarbejdet det store materiale.“

På et tidspunkt, hvor denne kommission, der skal beskæftige sig med den økonomiske baggrund, ikke har gennemarbejdet sit store materiale, siger man i Rom, at det og det må gøres militært, og det forårsager visse udgifter. Så må de herrer i Paris bagefter hitte ud af, hvordan pengene skal fremskaffes.

Det, der har været bragt til torvs, er, at Danmark skulle forøge sit militære beredskab med mindst en division. Nu siger ministeren, at det passer slet ikke, det har ikke været forhandlet i Rom, det er rygter. Vil ministeren så sende et dementi til „Berlingske Tidende“ og meddele, at Terkel M. Terkelsen er et vrøvlhoved? Det bliver svært for ministeren på baggrund af, at den minister, som fulgte efter ham på talerstolen i dag, den højtærede finansminister, oplyste tinget om, at regeringen har planer om at udvide Danmarks militære beredskab netop med en division. (*Udenrigsministeren* [Ole Bjørn Kraft]: En halv!). Nej, undskyld, med en hel. (*Udenrigsministeren* [Ole Bjørn Kraft]: Til een division!). Rigtigt, der skal være en fuldt uddannet division og så 9 000 mand, vel at mærke landtropper, under uddannelse, hærens faste kerne skal forøges, hvor meget ved vi ikke, og så skal der ske en forøgelse af søværnet og luftværnet. Det bliver altså mere end en forøgelse svarende til en halv division. Det, der skal foretages praktisk herhjemme nu, og som man har sikret sig tre partiers støtte til, det harmonerer med de krav eller ønsker, der blev fremsat af de amerikanske generaler i Rom, og jeg forstår derfor ikke, at udenrigsministeren havde så travlt med at dementere.

Det er rigtigt, at ministeren talte en hel del om inddragelse af Vesttyskland i forsvaret for demokratiet. Dér er man jo ikke blevet enig, dels fordi Vesttyskland stiller sine krav og formodentlig skruer dem stadig højere op, jo mere ombejlet det bliver,